

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník XII

číslo 1 – leden 2007

www.biskupstvi-ltm.cz

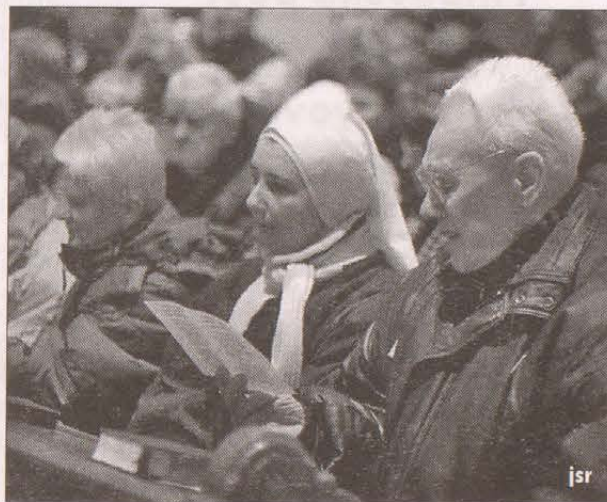
Filipovská pouť přispívá k uzdravování naší historie

Filipovská pouť je jedním z krásných znamení duchovní obnovy naší církve v severních Čechách a také místem uzdravení na přímluvu Panny Marie. Každý poutník je přesvědčen, že zázraky se dějí i v dnešní době, a naše současnost potřebuje hodně velké zázraky zvláště zde na severu.

Každé poutní místo nabízí, aby-
chom se vydali na cestu z naší všední
reality, často poznamenané všedností,
slabostí a hříchem. Cesta je silným
obrazem pro pokoncilové pojetí církve
jako Božího lidu na cestě. Na filipovské
cestě se setkávají poutníci nejen ze
severních Čech, ale také ze sousedních
zemí, z Německa, Polska, Slovenska
a letos také bylo vidět řadu poutníků
z Moravy. Pro dokreslení zájmu o tuto
pouť: kolem baziliky stálo 11 autobusů,

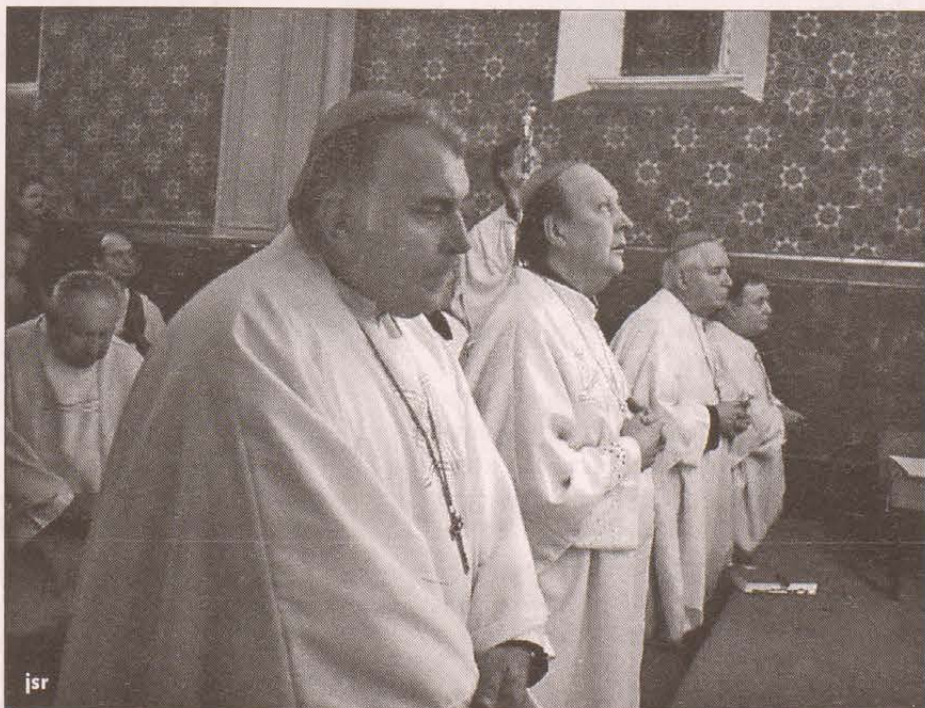
některé i z daleka (Č. Šternberk, Žaro-
šice), přes sto osobních aut a mikrobu-
sů a podáno bylo skoro tisíc hostií. Fi-
lipovské poutní místo je nejen o pouti,
ale i každou neděli místem modlitby
v českém i německém jazyce.

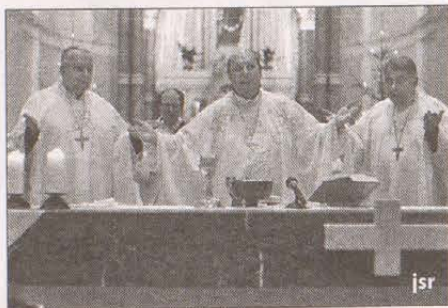
Poutní bohoslužbě předsedal li-
toměřický biskup Pavel Posád, který
povzbudil kázáním poutníky české.
Druhé kázání, emeritního biskupa
Josefa Koukla, povzbudilo zase pout-
níky německé.

Již poněkolkáté se poutě účastní
i členové organizace Ackermann Ge-
meinde, velkého německého sdružení
majícího za hlavní cíl smíření a spolu-
práci mezi našimi národy. Po uvolnění
poměrů v naší zemi iniciovali i vznik
české skupiny Sdružení Ackermann
Gemeinde, která na svých republiko-
vých i regionálních setkání pomáhá
sblížení na rovině duchovní, lidské
i společenské. Krásnou tradici již mají

Dokončení na straně 2

Filipovská pouť přispívá k uzdravování naší historie

Dokončení ze strany 1

setkání v Jihlavě, Karlových Varech, Mariánských lázních atd.

V naší diecézi jsou zatím jen pravidelná setkání česko-německá, hlavně ve spolupráci s ústeckou univerzitou, a na této filipovské pouti a na dalších slavnostních bohoslužbách naší diecéze. Existuje také řada osobních kontaktů, o které pečuje emeritní biskup Josef Koukl, biskupský vikář pro zahraničí svým celoživotním otevřeným postojem vstřícnosti. V naší diecéze je řada dobrých iniciativ o kterých jejich pokorní autoři moc nemluví, ale sluší se děkovat i za tyto záznaky všedního dne, veškerou pomoc, které se dostávalo a dostává naší diecézi od našich bratří a sester z Německa.

P. Josef Hurt, Most

Zdislava v roce 2007

V minulé Zdislavě jsme avizovali změny v objednávání měsíčníku. Čekali jsme jen na odsouhlasení těchto změn vydavatelem – biskupstvím. Od letošního ledna budete posílat svůj finanční příspěvek na výrobu a distribuci Zdislavy přímo Vydavatelství IN s.r.o., které pro nás zajišťuje evidenci předplatného a distribuci časopisu.

Mimo jiné tato inovace má jednu podstatnou výhodu pro nové zájemce o časopis a pro ty, kdo chtějí změnit počet odebíraných Zdislav: Vydavatelství používá internetové bankovníctví, což mu umožňuje odeslat požadovaný počet časopisů neprodleně poté, co peníze odběratelů přijdou na jeho účet.

V lednových ACTA CURIAE oslovil biskup Pavel duchovní správce naší diecéze s výzvou k úvaze nad počtem Zdislav, které odebírají jejich farnosti. Cílem by mělo být zvýšení odběru časopisu a tím i zvýšení nákladu – počtu výtisků. Pokud se podaří zvýšit náklad, je naděje, že i při stoupajících cenách služeb potřebných pro výrobu měsíčníku se nám podaří i v budoucnu udržet váš příspěvek ve stejné výši. Nakonec to můžete vidět již nyní: pro letošní rok zůstává cena Zdislavy stejná jako v loňském roce.

A ještě jedna naděje se nám ukazuje při zvýšení počtu výtisků. Mohl by se zvýšit počet stránek z 16 na 20. Nebylo by to okamžitě, neboť další čtyři stránky navíc je potřeba zajistit i obsahově a příspěvků není nikdy nadbytek. Věříme, že se nám v letošním roce podaří získat další spolupracovníky a článků i fotografií z různých míst diecéze bude přibývat.

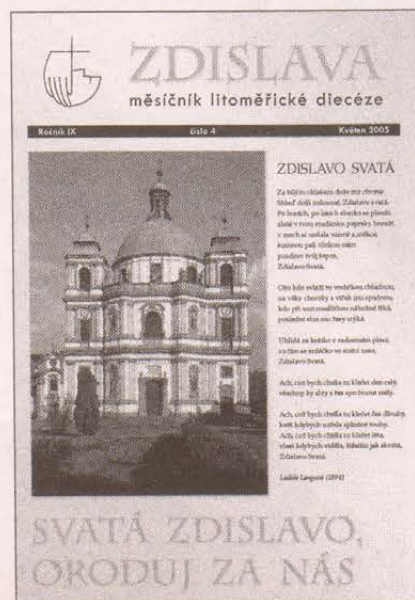
V této Zdislavě naleznete vloženou složenkou na uhrazení vašeho příspěvku na vydávání Zdislavy. Dovolujeme si vás požádat o její brzké uhrazení. Pokud máte nějaké změny, ať v počtu výtisků, v adrese a podobně, obraťte se přímo na Vydavatelství IN s.r.o., sídlící na jablonecké faře: Horní náměstí 12, 466 01 Jablonec nad Nisou, telefon 775 598 604, e-mail: zdislava@in.cz.

Na závěr ještě jednou zopakujeme dřívější informaci o prémii pro nové zájemce o Zdislavu a farnosti, které zvýší svůj odběr. Dostanou navíc barevnou Zdislavu, vytištěnou k výročí svatořečení a Zdislavu vydanou k 350 letům diecéze s životopisy litoměřických biskupů, a to v počtu odpovídajícím navýšení odběru.

redakce

Kdo si objedná letos více Zdislav než loni (platí i pro nové předplatitele), obdrží ke každému nově objednanému číslu prémii – dvě barevná čísla Zdislavy. Jedno obsahuje životopisy litoměřických biskupů, druhé je věnováno svaté Zdislavě

Kristus mezi námi

Svatost eucharistie

Od chvíle, kdy Kristus sestoupil na zem v podivuhodném vtělení do Marii na lůna, jeho přítomnost mezi námi nepřestala. „A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“ (Mt 28, 20). Kristus je mezi námi stále zvláštním způsobem skutečně přítomen.

Ony hlavní dva způsoby jeho přítomnosti v církvi vynikají zvláště při slavení mše svaté. Kristus je přítomen již ve shromáždění věřících, kteří se scházejí v jeho jménu; také ve svém Slově, když je čteno a vykládáno Písmo svaté. Je přítomen i v osobě sloužícího kněze. Ale nejvíce je mezi námi přítomen pod způsoby eucharistickými.

Ve svátosti eucharistie je Kristus přítomen způsobem naprosto jedinečným – celý a nerozdělený, jako Bůh a člověk, podstatně a trvale.

Jak vysvětluje papež Pavel VI. ve své encyklice (okružním listu biskupům) *Mysterium fidei*, „tato Kristova přítomnost se nazývá skutečnou nikoliv pro svou výlučnost, jakoby ostatní formy jeho přítomnosti nebyly skutečné, ale proto, že nad ostatními vyniká“.

Kristova eucharistická přítomnost je plodem konsekrace (vysvěcení) a jako taková se při každé mši svaté stále znovu a znovu obnovuje. Nejsvětější eucharistie v sobě obsahuje celé duchovní dobro církve. Obsahuje Krista samého, našeho velikonočního Beránka a živý chléb. On skrze své tělo, oživované Duchem svatým, dává lidem život. Zvě je tak a přivádí k tomu, aby sebe, svou práci a všechny stvořené věci spolu s ním přinášeli jako obět.

Při mši svaté, podávaný jako obět, začíná být Kristus svátostně přítomen jako duchovní pokrm věřících. I po skončení oběti, když se Nejsvětější svátost uchovává v kostelích, je uprostřed nás ve dne v noci. Přebývá v nás, plný milosti a pravdy. Nelze se tedy divit, že se Nejsvětější svátosti prokazuje nejvyšší účta.

Eucharistické tajemství je třeba chápat v celém jeho rozsahu – jak slavení

mše svaté, tak i účtu ke svátostným způsobům. Nejsvětější svátost je po mši uchovávána proto, aby dále mohla působit milost oběti. Původně byla Nejsvětější svátost uchovávána mimo mši pro udělování viatika (svátostného pokrmu „na cestu“ umírajícím). Uchovávání svátostných způsobů pro nemocné vedlo ke chvályhodnému zvyku uctívat je. Víra ve skutečnou přítomnost Krista zcela přirozeně vede k vnějšmu a veřejnému projevu této víry.

Spojení s Kristem, k němuž svátost eucharistie směřuje, se má projevovat v celém životě křesťana. Uvažujme tedy stále s vírou o tomto přijatém daru, abychom pod vedením Ducha svatého prožívali každodenní život v díkůčinění a přinášeli pak „dobré ovoce“. Pohlížejme na eucharistii také jako na lék, který osvobozuje od denních chyb a chrání před smrtelnými hříchy. Přijímáním těla a krve Páně též obnovujeme novou smlouvu, kterou Bůh uzavřel s lidmi jednou provždy v Kristově krvi.

Eucharistická obět je pramenem a vrcholem celého křesťanského života. Zbožnost, která věřící podněcuje, aby posvátnou eucharistií uctívali, je vede k upřímné vděčnosti za dar toho, který skrze své lidství neustále vlévá Božský život v údy svého těla, tedy církve.

Obětujme tedy s Kristem svůj život Bohu Otci v Duchu svatém a čerpejme z tohoto obdivuhodného vzájemného vztahu posílení své víry, naděje a lásky. Žijme v sobě vhodnou vnitřní dispozici, abychom mohli s náležitou zbožností slavit památku Páně a často přijímat onen chléb daný nám od Otce. Prožívejme důvěrné spojení s Bohem v plnosti, s bdělým srdcem a s vědomím stálé Boží přítomnosti. Protože On je s námi po všechny dny až do skonání světa.

(Zpracováno s použitím textů „Svaté přijímání a účta eucharistie mimo mši“.)

Zdenka Veronika U.

Vážení čtenáři,

dostáváte do rukou právě, lednové číslo již 12. ročníku Zdislavy. A to je příležitost k seznámení čtenářů se záměry redakce na letošní rok.

V roce 2007 si celá diecéze připomíná 950 let svatoštěpánské kapituly a toto významné výročí bude i naším hlavním tématem po celý rok. Postupně vás chceme seznámit s jednotlivými kanovníky kapituly. Začínáme již v tomto čísle rozhovorem s Mons. Josefem Stejskalem. Přemýšlíme, jak připravit k tomuto výročí podobné číslo, jako byla v minulosti čísla s barevnou obálkou k svěcení biskupa Pavla, výročí svatořečení Zdislavy a 350 letům diecéze. Znamená to získat řadu kvalitních a odborných článků k historii kapituly, navíc napsaných živou formou. Znamená to připravit čtyři stránky barevných fotek, a to k období, kdy ještě nebyla ani fotografie černobílá. Námět tohoto čísla je nám výzvou a hledáme, jak se s ní vypořádat. K tomu uvítáme i vaše návrhy.

Se seriály Sedm proseb v modlitbě Otče náš, Cyklus desatero a Svátosti církve se budete setkávat na stránkách Zdislavy i nadále. Pokračovat bude i stránka věnovaná poutním místům naší diecéze a biblický seriál. Na podzim společně oslavíme 60 let od nástupu Štěpána kardinála Trochty na litoměřický biskupský stolec.

Pravidelné místo mají ve Zdislavě pozvánky na akce konané v diecézi a informace z průběhu těchto akcí. Zde rádi uvítáme vaše příspěvky, psané i fotografické. Jsou některé části diecéze, odkud se nám zatím nedaří příspěvky získávat, ale věříme, že se to i s vaší pomocí napraví.

A ještě jedna informace na závěr. Od počátku letošního roku došlo k výměně, lépe řečeno záměně na místech šéfredaktora a jeho zástupce. Důvod byl prostý: převést na laiky, co je možné na mě převést a nepřetěžovat duchovní tým, co mohou dělat laici.

red

Děkujeme za Tříkrálovou sbírku

Diecézní charita děkuje všem, kteří přispěli do Tříkrálové sbírky, za jejich štědrost a ochotu se podělit s potřebnými, pro které je tato sbírka určena. Děkujeme všem, bez kterých bychom sbírku nemohli uskutečnit, kteří pochopili pravý smysl a význam Tříkrálové sbírky a věnovali jí svůj čas, úsilí, peníze, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojili.

**TŘÍKRÁLOVÁ
SBÍRKA**

Nezapomínáme ani na všechny, kteří se podíleli na organizaci sbírky ve farnostech, kostelech a na farních a oblastních charitách. Společným úsilím se podařilo v litoměřické diecézi vykoledovat 780 844,50 Kč (částka ještě není konečná, zbývá rozpečetít a spočítat 9 pokladniček v Žatci). Prostředky budou použity na podporu místních charitativních projektů (zařízení pro seniory, pečovatelská služba, azylové domy pro matky s dětmi v tísní, předškolní kluby a volnočasové aktivity pro děti ze sociálně slabých rodin, pomoc pro zdravotně postižené, humanitární pomoc do zahraničí aj.) Více se o využití prostředků ze sbírky dočtete na webových stránkách DCH www.dchltm.cz.

Děkujeme vám!

Výsledky TS v litoměřické diecézi

Charita, farnost	vykoledováno	pokladniček
DCH Litoměřice	60 301	30
OCH Česká Kamenice	27 000	6
OCH Mšeno	5 814	3
OCH Liberec	80 850	19
<i>společně s farností Jablonné v Podještědí</i>		
OCH Žatec		9
OCH Most	77 393	36
OCH Sobotka	56 162	20
OCH Teplice	62 791	18
OCH Ústí n. Labem	83 057	20
OCH Varnsdorf	2 760	2
FCH Česká Lípa	31 285	17
OCH Jestřebí	10 808	5
FCH Chomutov	35 494	8
FCH Litoměřice	22 187	4
FCH Lovosice	10 727	11
FCH Mladá Boleslav	56 455	5
FCH Rumburk	21 259	8
Farnost Jablonec nad Nisou	16 270	3
Farnost Libochovany	3 261	2
Farnost Podbořany	22 757	14
Farnost Srbská Kamenice	45 500	9
Farnost Semily	25 411	7
Farnost Mělník	23 299	7
Litoměřická diecéze	780 844	263

průběžné výsledky k 24.1.2007

Zahájení Tříkrálové sbírky v Uherském Hradišti 2. ledna 2007

Foto Marek Malíšek

Koledníci charitní Tříkrálové sbírky u prezidenta ČR Václava Klause 4. ledna 2007

Foto Luboš Kotecký

Výsledky TS v České republice

Diecéze	vykoledováno	pokladniček
Brno	12 949 324	2 862
České Budějovice	2 376 020	563
Hradec Králové	7 760 235	1 927
Litoměřice	782 921	263
Olomouc	17 440 755	4 042
Ostravsko-opavská	9 985 588	2 025
Plzeň	2 525 757	710
Praha	3 345 926	994
Koleda celkem	57 166 528	13 386

průběžné výsledky k 29.1.2007

Tříkrálová sbírka na venkově

Přestože naše farnost Srbská Kamenice a k ní připojené farnosti se řadí v diecézi mezi ty malé a mnozí ani nevědí, kde leží, žije zde také křesťanská víra. Již poněkolkáté jsme se letos pustili do Tříkrálové sbírky, kterou celostátně organizuje Česká katolická charita.

Každý rok si říkám, že s její organizací začnu již počátkem adventu, ale vždy zůstane jen u předsevzetí. Nakonec jsem „tři krále“ začal shánět až o Vánocích. Letos jsem poprvé oslovil děti z Verneřic, které se na podzim přihlásily do náboženství. Byl jsem překvapen jejich ochotou, jen jsem si říkal, jestli jejich slib bude platit i pozítří. Jenže už se stalo tradicí, že se obchází devět obcí. A to bych s verneřickými koledníky při nejlepším vůli nezvládl. Někteří loňští dobrovolníci se odstěhovali s rodiči za prací, a tak mně nezbyvalo, než se vydat na „lov“. Hned první štěstí jsem měl v Jetřichovicích, kde jsem po odpolední štědrovečerní bohoslužbě potkal tři chlapce, které jsem nemusel ani trochu přesvědčovat. I když byli ze

sousední obce, hned svolili s touto službou. A to jsme se předtím vůbec neznali. Ve Velké Bukovině se podařilo získat tři již „odrostlé“ koledníky bez velkých přemlouvání. Srbská Kamenice a Růžová mají tradičně dorost z vlastních řad. Skupinky tedy byly sestaveny s tím, že verneřičtí ochotně přislíbili obcházet domy po tři odpoledne.

První dva dny sbírky proběhly bez komplikací. Ale už třetí den se objevily problémy. Jeden z králů onemocněl. Co teď? Přece nepokazíme radost těm, kteří na nás čekali. O žádném králi, který by se mohl uvolnit, jsem ten den nevěděl. Zbylí dva králové nasedli do auta a mířili jsme do obce Markvartice. Už jsme projížděli vesnicí, když jeden z chlapců zvolal: „Támhle jde

nějaký kluk, co když mu řekneme, aby chodil s námi?“ Moc jsem tomu nevěřil, že přesvědčíme cizího hochu, ale za pět minut byl náš. V Markvarticích se musí chodit dva dny, je to totiž velmi dlouhá vesnice. A už první den při návštěvě domácností, když přišli otevřít místo rodičů školáci, jsem je vybídl, jestli také mají zájem koledovat pro dobrou věc. Na druhý den jsem měl další trojici nových králů.

Dobré skutky jsou nakažlivé

Každá skupinka dětí musí mít vždy svého plnoletého vedoucího. Požádal jsem kromě již stálých dobrovolníků i nové tváře. Ze sousedního městečka pomáhal po tři dny jeden mladý učitel, který byl tak nadšený z reakcí lidí, které jsme obcházeli, že je rozhodnutý příští rok vyburcovat svoji farnost, kde se doposud sbírka neorganizovala. A výsledek? Celková částka 45 508 Kč na devět vesniček s celkovým počtem 2 800 obyvatel. Pro mnohé se sbírka stala tradicí, a i když nejsou pravidelnými návštěvníky bohoslužeb, již vyhlízejí s umytými dveřmi, abychom jim tam mohli vepsat nové požehnání. Někteří kromě příspěvku darují dětem i sladkost nebo ovoce, a tak dospělý doprovod chodí obtěžkán s plnými igelitkami za veselými králi, kteří přece ten den mají vznešenější povinnost, než si sami nosit výslužku.

Lidé také vědí, kam sbírky putují, jednak na adopci na dálku dvěma indickým dětem, a také do českokamenické charity. Říká se, že dobré skutky jsou nakažlivé. Rád bych i vás ostatní vybídl k podobné akci příští rok, pokud jste tak ještě neučinili. Ověřil jsem si, že se do této akce s chutí zapojí i „nekosteloví“ lidé. Jen je potřeba je vybídnout a přinést trochu oběti. A pak – procházka na čerstvém vzduchu je přece zdravá.

Je mně líto, že naše diecéze je v Tříkrálové sbírce se značným odstupem vždy na posledním místě v republice. Snad letošní bilance příjemně překvapí i mne.

Marcel Hrubý

Tříkrálová sbírka České katolické charity v Kadani pořádaná jako každý rok u vystaveného betléma v kostele Povýšení svatého Kříže činí letos 23 000 Kč. Farnost děkuje všem dárcům. Text a foto: Pavel Wolf

Sedm proseb v modlitbě Otče náš – II. díl

Posvětit

znamená uznat něco za svaté a podle toho se taky chovat. Jestliže má někdo posvěcený křížek, chová se k němu s úctou. Bůh je ten, který svěťí všechno. Dává ze své svatosti. Tato věc je pak vyjmuta z obvyčejného užívání (např. svěcená voda, svěcená budova na kostel) a je určena k tomu, aby nás blíž přiváděla k dárci svatosti. To je Bůh. Dala by se napsat i rovnice Bůh=Svatý. V bibli se tyto termíny běžně zaměňují. V čem svatost spočívá? Především v dokonalosti. V dokonalosti všeho. Hlavně dobra a pravdy. Když se křížujeme svěcenou vodou, máme si uvědomit, že i nás Bůh volá ke svatosti a vlastně - k dokonalosti. A podle toho se máme také ve svém životě chovat. Posvěcené věci (a lidé) nám k tomu mají dopomáhat. Když tedy prosíme: „Posvěť se jméno tvé“,

Posvěť se jméno tvé

mějme na paměti a s velkou úctou si uvědomme, že tady vstupujeme do Božího úradku. Do Boha samého.

Jméno

Názvy jako Pán, Hospodin, Svatý, mají být usnadněním pro člověka, aby vůbec mohl Boha pochopit. Vlastní jméno Boha je Jahve – Jsem. Tady už nám to přestává být jasné. Je třeba dlouhých

výkladů. Toto tajemné a svaté jméno bylo nejdříve zjeveno Mojžíšovi skrze hořící keř. Pak v Ježíšovi, má být posvěcováno skrze nás a v nás, jakož i v každém národě a v každém člověku. Posvětit nebo znesvětit jméno Boha my jako lidé nemůžeme. Nemáme na to. On je nejvyšší svatý. Ale máme se snažit, aby nebyl Bůh znesvěcován ve světě – od lidí pyšných nebo lehkovážných. Máme je napomínat. Máme jít svým

příkladem. Vždyť jsme přece k tomu byli posvěceni při křtu! A to je velký úkol.

Ježíš se modlí ve své velekněžské modlitbě: „Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal“ a my křesťané přijímáme jméno Boží při křtu. Jsme zasvěceni nejvyšší Svatému.

Bohu, jehož jméno jest: Svatý, Svatý, Svatý.

připravil P. Miroslav Dvouletý, Jirkov

Cyklus Desatero – III. přikázání

Pomni, abys den sváteční světil (2. díl)

O nedělích a dalších zasvěcených svátcích jsou věřící vázáni povinnostmi zúčastnit se mše; kromě toho se zdrží práce a činností, které jsou na překážku bohoslužbě a radosti, vlastní dnu Páně, nebo náležitému duševnímu i tělesnému zotavení. (CIC 1247)

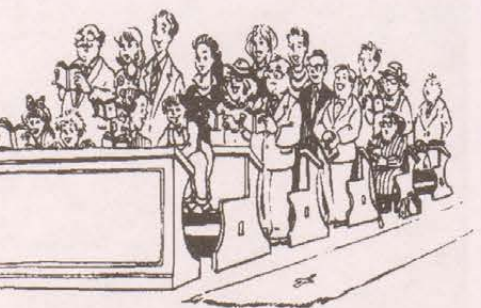
Nedělní eucharistie klade základy celému křesťanskému životu a potvrzuje ho. Věřící se při ní pod vedením Ducha svatého navzájem posilují. I proto, nejen z důvodů bohohpocety, je zaviněné opomenutí účasti na ní závažné. Neděle je taky den klidu, umožňující

pěstovat rodinný, společenský a náboženský život. Oprávněné omluvné důvody od zachování nedělního klidu nemají vést ke zvyku nedělní klid porušovat, protože by tím docházelo k náboženské, rodinné a zdravotní újmě.

Církev nás o neděli volá k solidaritě s chudými, kteří si nedělní klid kvůli nou-

zi nemohou dopřát. Jako náplň „dne Páně“ navrhuje službu nemocným nebo starým lidem, pozornost příbuzným a přátelům, modlitbu, ticho, vzdělávání se a rozjímání.

1. Přikázáními svátečními dny v latinské církvi jsou všechny neděle, a dále některé další dny.

2. Mimo neděli je v Kodexu kanonického práva (CIC) uváděno 9 svátečních dnů. Biskupská konference je se souhlasem Svatého stolce může přeložit na neděli nebo zrušit.

3. V ČR jsou dva dny s povinnou účastí na mši svaté a se svátečním klidem: 1. leden a 25. prosinec.

připravil P. Alois Heger, Chomutov

Svätost křtu

Člověk přichází na svět tak, že se narodí. Je dítětem svých rodičů a členem lidské společnosti. Svátostí křtu mu Bůh nabízí nový život, kvalitativně vyšší, než jaký mu předali jeho rodiče. Jedná se o život, který nemůžeme ani naplánovat, ani sami vytvořit, ale musíme se k němu „narodit“. Ježíš Kristus to při rozmluvě s Nikodémem vyjádřil slovy: „Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího“ (J 3, 5).

Svatý křest je základem celého křesťanského života, vstupní branou k životu v Duchu a branou, která otevírá přístup k ostatním svátostem. (Srov. KKC 1213). Udílení křtu světil Kristus spolu s hlásáním evangelia církvi, když své apoštoly vyzval: „Jděte tedy, získávejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal“ (Mt 28, 19–20).

První ze svátostí

První svátost, kterou Kristus nabídl všem lidem, aby získali věčný život, se nazývá křest podle hlavního obřadu, kterým se vykonává. Křtít (řecky „baptizein“) znamená „pohroužit se“, „ponořit se do vody“. „Ponoření“ do vody je symbolem pohřbení katechumena do Kristovy smrti, z níž povstává skrze vzkříšení s ním jako „nové stvoření“.

Tato svátost se také nazývá „koupele znovuzrození a obnovení v Duchu svatém“, protože vyjadřuje a uskutečňuje ono zrození z vody a Ducha, bez něhož „nikdo nemůže vejít do Božího království“. (Srov. KKC 1214, 1215).

Účinky křtu

Křtem se každý člověk, ať už se jedná o dítě nebo dospělého, znovu rodí, a to nadpřirozeně. Působením Ducha svatého se zapojuje do Božího života a stává se adoptivním Božím dítětem. Zároveň se stává tajemným údem Kristova těla a podílí se na Kristově kněžství a na jeho prorockém a královském poslání. Křest začleňuje pokřtěného do Božího lidu a dává mu všechna práva i povinnosti člena Kristovy církve.

Křtem se odpouští všechny hříchy, prvotní hřích a všechny osobní hříchy, jakož i všechny tresty za hřích. Ve znovuzrozených totiž nezůstane nic, co by jim bránilo vstoupit do Božího království, ani Adamův hřích, ani osobní hřích, ani následky hříchu, z nichž nejtěžším je odloučení od Boha. (KKC 1263).

Nejsvětější Trojice dává pokřtěnému posvěcující milost, milost ospravedlnění, která mu dává schopnost věřit v Boha, doufat v něho a milovat ho božskými ctnostmi. Boží milost dává pokřtěnému schopnost žít a jednat z vnuknutí Ducha svatého prostřednictvím darů Ducha svatého. Dostává se mu též možnost růst v dobru prostřednictvím mravních ctností. Tímto způsobem má celý organismus nadpřirozeného života křesťana svůj kořen ve svatém křtu. (Srov. KKC 1266).

Křest nelze zrušit

Kdo byl pokřtěn a stal se adoptivním Božím dítětem, nemůže už tuto skutečnost ze svého života vymazat. Může být jen dobrým nebo špatným Božím dítětem. Také nemůže zrušit skutečnost, že je křesťan. Říkáme, že křest vtiskuje do duše člověka nezrušitelné znamení křesťana. I kdyby někdo z církve vystoupil nebo z ní byl vyloučen, křesťanem zůstane navždy. Křestní znamení uschopňuje a zavazuje věřící, aby sloužili Bohu živou účastí na svaté liturgii církve a aby vykonávali své křestní kněžství svědectvím svatého života a činorodou láskou.

Jak se křtí

K platnosti křtu se žádá, aby bylo správně vykonáno viditelné znamení: aby křtící lil na křtěného vodu a současně říkal: „Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“. Řádným služebníkem křtu je biskup a kněz, v latinské církvi i jáhen. V případě nutnosti může křtít každý, i nepokřtěný, jen když má požadovaný úmysl. Požadovaný úmysl je: chtít konat to, co koná církev, když křtí, a užít trinitární křestní formulí. Církev spatřuje důvod pro tuto možnost ve všeobecné spásné Boží vůli a v nezbytnosti křtu pro spásu. (Srov. KKC 1256).

Kde lidé nemají možnost přijmout křest, nemusejí být bez společenství s Bohem, touží-li po křtu a lituji svých vin. Tento postoj se nazývá „křest touhy“. Právě tak může být zachráněn ten, kdo o povinnosti křtu nic neví, avšak žije čestně podle svého svědomí a hledá Boží vůli. I to by byla – i když neuvědomělá – touha po křtu; mnozí tomu říkají „křest života“. O „křtu krve“ mluvíme, když někdo dá svůj život za Krista před přijetím křtu vodou.

Křest je jen začátek

Všechno živé potřebuje vhodné podmínky k zdárnému rozvoji. Například rostlina potřebuje světlo, teplo, dobrou půdu a závlahu. Také duchovní život člověka, přijatý na křtu, potřebuje stálou péči, aby mohl růst, vzkvétat a přinášet ovoce dobrých skutků, potřebných pro vstup do Božího království.

P. Antonín Audy

Slavnost Dona Boska v Teplicích

Svátek zakladatele salesiánů sv. Jana Boska máme v kalendáři 31. ledna. Proto i salesiáni v naší diecézi slaví jeho památku obvykle o víkendu před tímto datem. Nejvíce salesiánů v naší diecézi působí v Teplicích, kde také proběhla hlavní část oslav.

Pozvání teplické salesiánské komunity přijal otec biskup Mons. Pavel Posád a slavil s nimi a s farníky všech tří teplických farností v neděli 28. ledna

2007 v děkanském kostele sv. Jana Křtitele v Teplicích pontifikální mši svatou. Před zcela zaplněným kostelem (asi 300 přítomných) v kázání navázal na čteních o prorocích, kteří nemají předpovídat budoucnost, ale zvěstovat Boží slovo a jeho vůli. Každý křesťan je k tomu povolán, zvláštěním způsobem však to byl svatý Jan Bosko, jehož působení na mládež je jeho následníkům dodnes velkým vzorem.

Po mši svaté následovalo zahájení výstavy o salesiánu a biskupu litoměřické diecéze, kardinálu Štěpánu Trochtovi, který stál po válce na začátku činnosti salesiánů v diecézi. Výstava je instalována v pravé kostelní lodi a na 10 panelech se můžeme seznámit s jeho životem od mládí do smrti (1905–1974). Ředitel salesiánské komunity v Teplicích P. Benno Beneš k výstavě řekl

několik úvodních slov a představil pana kardinála jako mučedníka pro Boha a Církev. Výstava bude v kostele přístupná v době konání bohoslužeb, v neděli od 14 do 17 hodin a jinak na požádání do 9. února. 2007. Pak bude jako putovní cestovat po naší vlasti i do ciziny.

Přítomní byli po shlédnutí výstavy pohoštěni v kapli kostela. Řada žen přispěla výborným pečivem a všichni se mohli zahřát kávou nebo čajem.

Norbert Krutský

Vyzval jsem Boha na souboj

„Muži jsou z Marsu a ženy z Venuše“ – tohle tvrzení jsem poznal ještě dříve, než se mi do rukou dostala kniha s tímto názvem. Zhruba rok po „civilní“ svatbě prodělala moje žena operaci slepého střeva a já se hned druhý den rozjel za ní do nemocnice. Již zdálky přes celou nemocniční chodbu jsem ji viděl, jak se ke mně šourá a podivně se tváří, takový blažený výraz...

Celá rozzářená mi sdělovala, že má pro mě něco nesmírně neodolatelného. A potom řekla: „Já vím že je Bůh, že existuje, je tu s námi.“ Zůstal jsem jako opařený a začal pomalu okukovat její hlavu v domnění, že se doktoři spletli a neoperovali slepák. Ona měla tu výhodu, že prožila okamžité obrácení po dočtení knihy Quo Vadis a já jsem si to musel po chlapsku zdůvodnit. To byl začátek dlouhé a někdy bolestné cesty.

Na její žádost jsme začali navštěvovat kněze v 10 km vzdálené vesnici, kde se žena připravovala na křest a společně na církevní svatbu, o kterou mě požádala. Nechápal jsem, že najednou jako nejsme řádní manželé, nebo co, ale pak jsem si to zdůvodnil: „Mě to neublíží a jí to udělá radost.“ To bylo

mé rozhodnutí. To, co jsem se dozvídal na setkáních bylo velice zajímavé, ale žena ve svém nadšení „šíleně tlačila na pilu“ a chtěla, abych se s ní modlil, což mi bylo proti srsti. Proč bych měl něco blábolit, když tomu nevěřím?

Na doporučení kněze jsem četl různé publikace a knihy, občas jsem otevřel i bibli a hledal jsem NĚCO. Bylo mi jasné, že to není jen rozhodnutí, ale přesvědčení, život, NĚCO, pro co jsou lidé schopní i umřít. A tak jsem hledal, četl, zdůvodňoval, doprovázel ženu do kostela, setkával se se zajímavými i protivnými lidmi, pral se sám v sobě a občas dohadoval s okolím. Vždyť jsme celou dobu vyrůstali „bez Boha“ – a tím pádem „špatně“? A teď to bez něj nejde? S tím jsem se jen těžko smířoval.

Gedeonovo rouno

Už nevím kde, v kostele, nebo jinde, jsem slyšel o rozprostření rouna v poušti. A to mě zaujalo! Tak jsem vyzval Boha na souboj: „Tak, když tedy tvrdíš, že jsi, živý, mocný stvořitel všeho, oblnul jsi mi ženu, dokaž tedy moc na mě! Pro mě jsou to jen dobré povídky, ale věřit tomu nemůžu.“

Od té doby jsem nic nečetl, stáhnul jsem se stranou, ale doprovázel jsem ženu do kostela, když chtěla – a ona chtěla pořád. Nedělo se nic a byl jsem z toho rozčarovaný, že to nefunguje jako záchodový splachovač. Dospěl jsem do stadia, kdy to již nikam nevedlo, a tak jsem rezignoval. Padnul jsem na kolena a přiznal, že jsem v koncích.

Tehdy jsem se asi poprvé opravdově modlil: „Ty to vidíš, Pane, tak bude-li to tvoje vůle, chtěl bych vědět, o co tu jde. Od té doby jsem cítil vnitřní pokoj, už žádný vzdor, hádání. Dobu přesně nevím, ale po nějakém čase, na mši v kostele, kde jsem doprovázel svojí ženu, jsem najednou měl jistotu. Ano, Bože jsi, teď, tady, vždy jsi byl a budeš a miluješ mě přesně takového, jaký jsem.“

pjetro, petitatka@seznam.cz

Mons. Josef Stejskal

Na rozhovor jsme se vypravili do České Lípy, kde se konala vikariátní konference spojená s oslavou 85. narozenin Mons. Josefa Stejskala, které připadly na následující neděli. I v tomto věku vede hornopolický arciděkan svoji farnost sám, bez pomoci kaplana. A není to farnost zapadlá, malá, ale významné poutní místo naší diecéze. Mons. Stejskal je navíc jedním z kanovníků Kapituly svatého Štěpána. Po mši svaté, která vždy vikariátní konferenci předchází, jsme požádali oslavence o rozhovor.

Otče Josefe, podle přízvuku předpokládám, že nepocházíte z Čech?

Zemřelý pan děkan mi říkal: Tak dlouho jsi v Čechách, ale česky se nenaučíš. Z tohoto kraje nepocházím, ale žiji zde přes padesát let. Moje rodiště je Haná, na pomezí Moravského Slovácka. Ale nyní, v pozdním věku, již moje hanáčtina mizí.

Jak začínal váš život ve víře?

Rodiče mne dali pokřtít a také mne ve víře vychovali. Od prvé třídy jsem chodil na náboženství, tenkrát to byla normální vyučovací hodina. Ministrovat jsem si moc přál, ale netroufl jsem si. Byl jsem v dětství takový nesmělý, ustrašený. Ale dva moji bratrance, stejného věku jako já, ministranty byli – a těm jsem záviděl.

Jak jste se rozhodl se stát knězem?

Do gymnázia jsem chodil, vlastně bych měl říci jezdil na kole,

nejdříve do Hustopeče, ale nakonec jsem maturoval v Ivančicích. Bylo to v roce 1941 a na podzim jsem nastoupil do semináře v Brně. Rozhodování bylo jednoduché: Pán Bůh to chtěl a já řekl jenom ano. Ale studium bohosloví nebylo za války bez problémů. Po roce studia nás Němci poslali na práci do Německa v rámci totálního nasazení. Já jsem pracoval v Mostě a okolí, tato oblast byla v té době součástí Říše.

To jste se dostal do své budoucí diecéze...

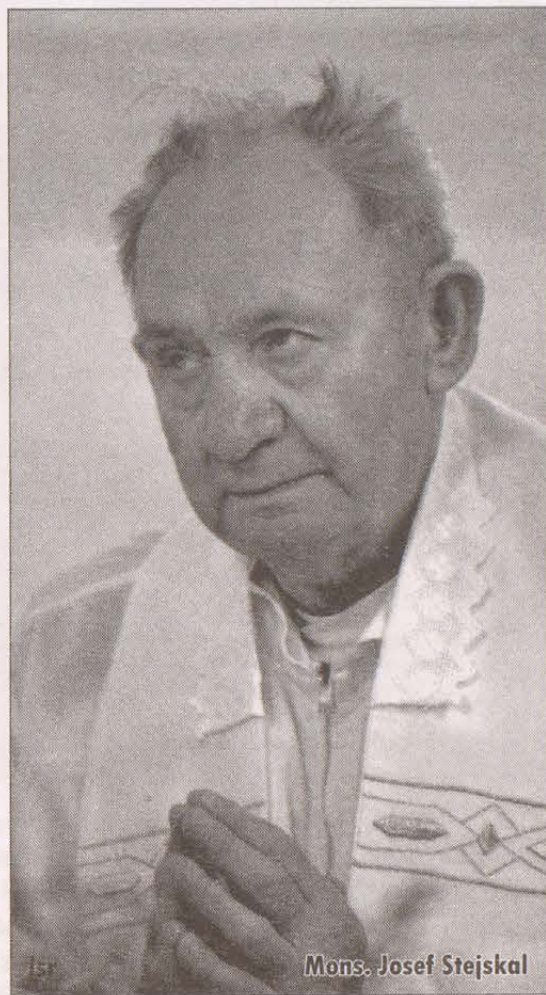
Ano, a poznal jsem mnohá místa, která pozdější těžbou uhlí zanikla, třeba Dolní Jiřetín, Kopystky... Na bohoslužby jsem jezdil elektrickou dráhou do Mostu, ale německy jsem moc neuměl. Byl tam ale kněz, řeholník, který měl české promluvy a i ke zpovědi jsem mohl jít. Tak jsem se alespoň trochu cítil jako doma.

Po válce jsem pokračoval ve studiu v semináři a v roce 1949 jsem nastoupil na kaplanské místo v Poštovné u Břeclavi.

Kdy jste přišel do litoměřické diecéze?

To bylo brzo poté. Již v roce 1951 jsem přišel do Děčína-Podmokel, zase jako kaplan. Následovala Česká Lípa a po 16 měsících mne ustanovili do Horní Police. A zde jsem již 53 let.

V Horní Polici v dávnejší době bylo místo pro arciděkana

Mons. Josef Stejskal

a čtyři kaplany. Jak byla farnost obsazena za vás?

Kaplana jsem neměl, pouze nějakou dobu se mnou bydlel P. Ludvík Gala. Jinak jsem byl na všechno sám. Nejdříve jako farář a v roce 1991 jsem byl jmenován arciděkanem.

Jste také kanovníkem svatoštěpánské kapituly, od kdy?

Kanovníkem jsem od roku 1996.

Jaký je v dnešní době církevní život v Horní Polici, v minulosti tak významném místě?

V týdnu chodí na bohoslužby 8 věřících, v neděli tak 30. Každou 1. sobotu již po 15 let máme mariánské poutní setkání, a to se sjede až 70 věřících. Na hlavní pouť jezdí i němečtí rodáci, ale ubývá jich a jejich děti už vztah k tomuto místu takový nemají. V posledních letech na té pouti bývá tak 150 věřících.

Jak vidíte vztah v minulosti velmi významného poutního místa a jeho dnešního života?

Ti, co docházejí do kostela, to myslí opravdově a mají pevnou víru. A ti, co to nemysleli opravdově, odpadli.

Děkujeme za rozhovor

Poutní kostel v Horní Polici

Orlové přišli o trofej

Orelský turnaj župy sv. Zdislavy v sálové kopané vyhráli příchozí nečlenové – Společenství mládeže Vavříneček z Jilemnice, následovaní dalšími příchozími z Trmic.

Šest družstev dospělých a tři družstva dorostenců se utkala poslední sobotu roku 2006 ve školní tělocvičně v Loukově u Semil. Do žakovských kategorií se nikdo nepřihlásil.

Po úvodní promluvě a připomenutí a upřesnění některých pravidel svedla za střídání 4 rozhodčích družstva v každé kategorii souboje systémem každý s každým, dorostenci dvacetiminutové, dospělí desetiminutové.

Jak to bývá, některé zápasy měly jasného favorita, velká část jich však byla napínavých s těsnými výsledky. Řada hráčů vynikala až hrdinskou bojovností, zvláštní uznání snad všech si ovšem získal ani ne čtrnáctiletý, díky drobnější postavě ale ještě zachovaleji vypadající Stanislav Drahný z Orla jednoty Semily svou artistickou šikovností při hře s míčem i ve vzduchu nohama i hlavou, díky které byl úspěšný i proti dvakrát mohutnějším protihráčům.

Turnaj nebyl po žádné stránce ohrožen profesionální úrovní, splnil záměr být turnajem pro normální kluky a pány, kteří si rádi zahrají, v kategorii dospělých i díky účasti 2 aspoň zatím neorelských družstev (Společenství mládeže Vavříneček z Jilemnice a okolí a Březňák team Tr-

Dorostenci:		1	2	3	body	skóre	pořadí
1	Orel jednota Loukov u Semil		2:3	7:2	3	9:5	2
2	Orel jednota Jablonec n. Nisou	3:2		7:0	6	10:2	1
3	Orel jednota Semily	2:7	0:7		0	2:14	3

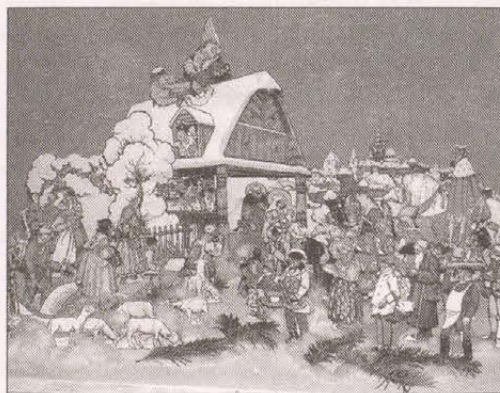
Muži:		1	2	3	4	5	6	body	skóre	pořadí
1	Orel jednota Loukov u Semil		1:3	1:4	2:2	2:1	2:4	4	8:14	5
2	Orel jednota Jablonec nad Nisou	3:1		2:1	0:2	0:0	1:1	8	5:6	3
3	Orel jednota Semily	4:1	1:2		1:3	2:4	1:5	3	9:15	6
4	Společenství mládeže Vavříneček	2:2	2:0	3:1		0:0	3:2	11	10:5	1
5	Březňák team Trmice	1:2	0:0	4:2	0:0		2:1	8	7:5	2
6	Orel jednota Vysoké nad Jizerou	4:2	1:1	5:1	2:3	1:2		7	13:9	4

Betlémy našich domovů

Výstavu s názvem „Betlémy našich domovů“ uspořádala v kostele sv. Petra a Pavla ve dnech 5.–7. ledna bílinská farnost pro občany města. Návštěvníci si zde mohli prohlédnout na 30 betlémů různých velikostí a z rozličných materiálů, které se sem přestěhovaly rovnou zpod vánočních stromčeků.

Mezi nejzajímavější patřily ty nejmenší jako betlém „v oříšku“ a malý skleněný betlém, betlém z cínu. Děti samozřejmě obdivovaly figurky z keramiky i klasické barevné vystříhané betlémy s oblíbenými ovečkami. Výstavu navštívilo cca 120 osob. Výtěžek z dobrovolného vstupného byl poukázán na Tříkrálovou sbírku.

Eva Klasová

mice z blízkosti Ústí nad Labem). Nesplnil se záměr shromáždit družstva z poloviny Čech, orelská družstva byla všechna z Libereckého kraje.

Všechna družstva obdržela diplomy, nejlepší orelská družstva (v obou kategoriích Orel jednota Jablonec nad Nisou) získala postup na ústřední finálové turnaje Orla včetně dotace dle rozhodnutí Orla župy sv. Zdislavy, celkový vítěz kategorie mužů dostal pohár.

Jak se to při orelských akcích někdy stává, turnaj byl zahájen promluvou o příkladu Svaté Rodiny, a zakončen sbíráním věcí za-

nechaných (lahví s pitím i bez pití, drobných odpadků, obnošených kopaček i oděvních součástí s červenou pěticípou hvězdou i se znakem Evropské unie) i hledáním ztracených.

Za pořadatele Vít Jůza.

Netradiční sbírka pro Lumen Christi

Již v půlce listopadu voněla bílinská fara po perníkovém koření. Perníčky jsem začali péct s předstihem.

Během adventních nedělí si naši farníci a další zájemci mohli koupit jednotlivé perníkové figurky. Z počátku měsíce „šly na dračku“ hlavně postavičky Mikulášů, čertů a andělů. Později je vystřídaly figurky Svaté rodiny, ovečky apod. Třetí adventní neděle jsme pak vydražili perníkový Betlém, chaloupky a další větší výrobky našich šikovných babiček. Výtěžek z příspěvků jsme odeslali do sbírky Lumen Christi.

Předvánoční pečení perníčků se v naší farnosti stává již tradicí. Vždycky se u toho pobavíme, navážeme bližší kontakty s lidmi, které jen tak vídáváme „v běhu“ o nedělních bohoslužbách. Vyřešíme spoustu obyčejných věcí. Často mezi sebou uvítáme i lidi nepokřtěné, které prostě baví třeba zdobení perníků a chtějí se jen zapojit.

Eva Klasová

Jubilea únor 2007

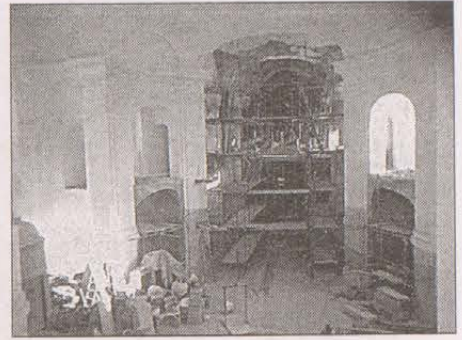
V měsíci únoru oslaví 80. narozeniny

6.2. P. Radim Miloslav JÁCHYM OFM - výpomocný duchovní ve Vratislavicích n. N.

15.2. R.D. Stanislav WEIGEL - kněz-důchodce na odpočinku v Brně-Lišni

Dále v měsíci únoru oslaví „nekulaté“ narozeniny 13 duchovních a rovněž si připomeneme 3. výročí biskupského svěcení otce biskupa Pavla.

Všem jubilantům blahopřejeme a vyprošujeme jim Boží požehnání!

Pozvánka ke svatému Michaelu

Po mnoha letech začíná kostel sv. Archanděla Michaela ve Smržovce vstávat z ruin. Vnitřní omítky jsou opravené, je vymalováno a pracuje se na restaurování hlavního oltáře i dalšího vybavení.

První mše byly v kostele slouženy v době vánoční. Další mše je plánována na dobu velikonoční, předběžné datum je 17. dubna. Je to zároveň i 40. výročí vyhoření této krásné stavby, ke kterému došlo následkem vypalování suché trávy dne 16. dubna 1967. Myslím, že P. Michal Podzimek (také Michal - to je náhoda) poutníky rád uvidí.

Dosud byly v tomto kostele pravidelně slouženy mše v upravené sakristii.

Svoji primici v tomto kostele v roce 1933 sloužil P. František Šilhan SJ, dlouholetý provinciál českých jezuitů v nejtěžších letech naší nedávné historie (1945 - 1971).

Borek Tichý

Požár kostela sv. archanděla Michaela ve Smržovce dne 16. dubna 1967

Pojed'te s námi od 14. července do 21. července 2007 na Manželská setkání do Litomyšle. Letní kurs Manželských setkání je křesťanskou iniciativou usilující o obnovu, zlepšení a upevnění manželství a rodiny. Nezáleží na vašem věku, počtu dětí ani na délce trvání vašeho manželství. Budete ubytováni v překrásném areálu domova mládeže, který je umístěn na okraji města nedaleko koupaliště. Děti budou mít zajištěn vlastní program a péči v době přednášek a práce ve skupinách.

KONTAKTNÍ ADRESY, PŘIHLÁŠKY A INFORMACE:

Iva a František Růžičkovi, Husitská 32, 417 41 Krupka 3
 Tel.: 417 852 315, mobil Iva: 731 158 924
 e-mail: frantisek.ruzicka@mukrupka.cz
<http://www.centrumprorodinu.cz/>

Manželská setkání

Pořádá Občanské sdružení Centrum pro rodinu a Diecézní centrum pro rodinu biskupství litoměřického
LITOMYŠL 14. 7. – 21. 7. 2007

14. ČERVENCE (SOBOTA) – 21. ČERVENCE (SOBOTA) 2007

Domov mládeže Vyšší odborné školy pedagogické a Střední pedagogické školy v Litomyšli, Strakovská 1071, Litomyšl, telefon 461 654 511

Příjezd od 11 do 12 hodin v sobotu 14. července

Ukončení 21. července dopoledne

Podmínka účasti: společná, dobrovolná účast obou manželů (kurs není vhodný pro osoby závislé na alkoholu, drogách ani pro duševně nemocné)

Místo konání: areál domova mládeže je umístěn na okraji města nedaleko koupaliště

Ubytování: v garsonkách s dvěma třílůžkovými pokoji s vlastním WC a koupelnou a nebo ve dvoulůžkových pokojích s vlastním WC a koupelnou

Stravování: 3× denně

Děti budou mít zajištěn vlastní program a péči v době přednášek a práce ve skupinách (3,5 hodiny dopoledne a 3,5 hodiny odpoledne). Přesto vás prosíme, abyste dobře zvážili účast svých dětí na kursu a raději s sebou nebrali ty, kterým působí problémy kolektiv nebo odloučení od rodičů. Na základě zkušeností z minulých let bývají občas potíže s dětmi ve věku od 2 do 4 let. Dítě v kočárku bude mít každé svého pečovatele, ostatní děti budou rozděleny podle věku do skupinek.

Odborná pomoc: po celou dobu trvání kurzu bude přítomný rodinný poradce, psycholog a kněz

Ceny (základní/dobrovolné) za týden pobytu

Dospělý 2 500 Kč/3 000 Kč

Dítě do 2 let 900 Kč/1 000 Kč (bez stravy a s dovezenou postýlkou)

Dítě od 3–12 let 1 700 Kč/2 000 Kč

Dítě od 13 let 2 400 Kč/2 500 Kč

Salesiánské středisko Štěpána Trochty si Vás dovoluje pozvat na výstavu o romské kultuře a historii

"Všichni čumí, co Romové umí"

která se uskuteční
31. 1. do 14. 2. 2007
 ve výstavních prostorách
 Regionálního muzea
 na Zámeckém náměstí v Teplicích

MUZEUM ROMSKÉ KULTURY

Athinganoi www.athinganoi.cz

Impulsy

Regionální muzeum v Teplicích, příspěvková organizace

Webové stránky oslav kapituly

Univerzita J. E. Purkyně v Ústí n. L. ve spolupráci s Biskupstvím litoměřickým vytvořila webové stránky k oslavám 950. výročí založení Svatoštěpánské kapituly. Naleznete je na adrese <http://ff.ujep.cz/kapitula>.

Pozvánka na pracovní setkání

Litoměřický biskup Mons. Pavel Posád pozval představitelů 3 vikariátů teplického, loučického a kránskoříčského na pracovní setkání, které se bude konat v budově Biskupského gymnázia v Bohosudovicích ve čtvrtek 1. srpna 2007 v 15 hodin.

Účelem tohoto setkání je příprava prvních vikariátů do baziliky Panny Marie v Bohosudovicích dne 21. srpna 2007 v příležitosti 950. výročí založení Kapituly sv. Štěpána.

Začíná se před 10 hodinou ráno, aby vybledla a případně podle vhodnosti přivítá spomínací omše, která by měla být před přípravou této pouť. Mezi pozvánky je i trojice Kapituly sv. Štěpána Mons. Karel Burecha, za ležnický vikariát olověcký vikář R.D. Werner Herak a sekretář vikariátu P. Alexander Šulák OSB. Za ležnický vikariát se setkají vikariáti olověcký vikář R.D. Jan Škaraj a sekretář R.D. Josef Černý M. Právě Panny Marie bude 40. výročí jejího vyhlášení. Více se dozvíte v příloze k časopisu, který je v příloze k časopisu.

hlavní menu

Dědič ústředí

Program

Přijetí

Oběd

Oběd

Interdiecézní centrum života mládeže zve

Interdiecézní centrum mládeže Křižovatka v Příchovicích zve mladé z litoměřické diecéze na pobyty během jarních prázdnin. Je možné využít atraktivního prostředí Jizerských hor a současně se zapojit do společenství, které vytváří stálý tým mladých animátorů spolu s knězem. Přijet je možné kdykoli (spací pytel nutný). Nahlásit se mohou mladí na adrese: IDCŽM Křižovatka, 468 48 Příchovice 48, tel. 483 399 218, e-mail: dczm.krizovatka@quick.cz.

Arcibiskupský seminář v Praze
zve mladé muže od 15-ti let ve dnech 16. 3. - 18. 3. 2007
na postní duchovní obnovu prožitou s bohoslovci a představenými

Zajed' na hlubinu

... v duchovním životě

„Rádi bychom ti nabídli místo, kde budeš mít příležitost ke ztišení, modlitbě, možnost hovořit o tom, co prožíváš, účastnit se přednášek na různá témata nebo se jen setkat se zajímavými lidmi.“

Vezmi si s sebou Bibli, spacák a jestli máš, tak i ministrantské oblečení. Začátek setkání je v pátek v 18:00; končí se v neděli obědem. Pobyt za dobrovolný příspěvek.

Účast třeba nahlásit do 7. 3. 2007:
web: www.arcs.cuni.cz
e-mail: seminariste@arcs.cuni.cz
tel: 220 181 404
Arcibiskupský seminář, Thákurova 3,
160 00 Praha 6

Proglas je možné v litoměřické diecézi naladit na frekvenci 97,9 FM z Ještědu. Vysílání rádia můžete najít také v nabídce kabelových společností po celém území naší vlasti, naladit prostřednictvím internetu nebo skrze satelit.

Jestliže máte zájem dostávat podrobný program vysílání Proglasu přímo do vaší e-mailové schránky, stačí o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

Od začátku roku 2007 najdete ve vysílání Proglasu několik změn. Především rádio reaguje na změnu vysílacího času zpravodajské relace České televize (19.00) a přesune Zprávy Radia Proglas ve všední dny až na 20. hodinu! Česká televize má nový vysílací čas pro večerní pohádku (18.45), na Radiu Proglas můžete Večerní zíváček ladit až v 19 hodin. S tím souvisí, že cyklus Bible v liturgii začíná ve všední dny až ve 20.15.

Ve středu 21. února začíná postní doba. Mše sv. na Popeleční středu bude v 18.00 z brněnského kostela sv. Augustina. Popeleční středou počínaje budou vždy ve středu a v pátek po 15. hodině křížové cesty.

Každé úterý ve 22.00 nabízí Proglas cyklus Světla Evropy o významných duchovních a historických osobnostech Evropy. V únoru si nenechejte ujít tyto části: Jana z Arcu aneb Odvaha dětí Božích (6. 2.), František Saleský (13. 2.), Velké století duší (20. 2.) a Blaise Pascal aneb O jansenismu a jeho dědictví (27. 2.)

Pořad Všimli jsme si má od začátku roku dva vysílací časy – pátek 16.00 a sobotu 11.05. První únorové vydání (2. 2.) bude patřit Poutním místům Evropy. S Boženou Rejnušovou navštívíte Niepokalanov a Osvětim. Kulatý stůl víry (9. 2.) bude mít téma Společné modlitby za jednotu křesťanů a připravuje jej Jaroslav Kratka. O životě v Irsku budou hovořit manželé Kateřina a Jakub Skřebských 16. 2.

Ve čtvrtek 15. února nabídne Pavel Smolek z pražského studia Kristián rozhovor s P. Vilémem Markem Štěpánem, který v Česku propaguje tzv. Slib čistoty.

Do pomyslné Knihovničky Proglasu zařadí Proglas v únoru tyto tituly: Jiří Bílý – Jezuita Antonín Koniáš, Kritický pohled na katolickou reformaci z pera českého historika (4. 2.), Marc Stern a Horst Georg Pöhlmann – Desatero v životě křesťanů a židů (18. 2.) a Žores Medvědév: Stalin a židovský problém (25. 2.)

Není odpuštění bez pokání, není církve bez odpuštění. Takový podtitul nese pořad Křesťan a svět v neděli 4. února. Reverend Jaroslav Kratka si k mikrofonu pozval Vladislava Volného, emeritního biskupa Slezské církve evangelické augsburského vyznání.

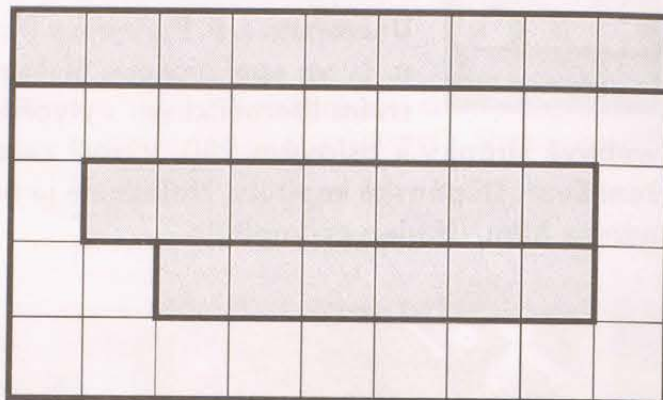
Nejen pro maminky Proglas vysílá v úterý dopoledne Kafemlýnek. Lednová témata jsou následující: Masáže kojenců (6. 2.), Okultismus a jiné nástrahy – host P. Pavel Havlát (13. 2.), Dětská kresba, její význam a interpretace (27. 2.) Poslouchejte každé úterý v 9.30.

Pro milovníky folkové hudby nabízí Proglas například hudební profilový pořad Slyšte, lidé! Folkové naděje, občasník o mladých kapelách a písničkářích poslouchejte 3. 2., profil skupiny Fleret o týden později (10. 2.) Začátky jsou v sobotu v 19.15 (repríza následující úterý v 16.55)

S prvním únorovým Magdazínem můžete nahlédnout do práce Ústavu sociální péče Kociánka Brno. Hostem bude ředitel Podlucky, začátek je o půl desáté dopoledne.

Křížovka

1 2 3 4 5 6 7 8 9

1. NADŠENEC (expr.)	6. OSTROVNÍ STÁT
2. SULC	7. PŘIVEĎ K ŠOKU
3. ARABOVÉ	8. RYJE PÍSMENO „E“
4. NALÍVEJ	9. SKÁLA
5. ODPLATA ZA ZLOČIN	NÁPOVĚDA: E RÝPÁ

Test: Znáš salesiánskou rodinu?

- Salesiány Dona Boska založil:**
A) František Saleský B) Don Bosko C) Filip Neri
- Salesiány přivedl do litoměřické diecéze:**
A) biskup Kája Herbst B) P. Ignác Stuchlý C) kardinál Trochta
- Salesiáni spravují jedno významné poutní místo:**
A) Hejnice B) Filipov C) Bohosudov
- S mládeží pracují na sídlišti ve městě:**
A) Ústí nad Labem B) Liberec C) Teplice
- Ženská větev kongregace se nazývá:**
A) Dcery Panny Marie Pomocnice B) Dcery Božské Lásky C) Milosrdné sestry svatého Kříže

Fotohádanka:

Poznáš rodný hrad kardinála Schönborna?

4C 2A) Fotografiarunks: Hraq 2kalka (opoc A)starejva)
Řešení: Dobrušovský: František Saleský přírůb. Test: 1B 5C 3B

Panna Maria v Naději (Mater Gravida)

Obec Horní Police

Horní Police (německy Ober Politz) se rozprostírá podél řeky Ploučnice na cestě z České Lípy do Děčína. Na jednom břehu najdete zámek, naproti přes řeku poutní areál a mezi nimi hezký historický most, u něhož byla nalezena milostná socha Panny Marie r. 1523 a který velmi poškodila sovětská armáda v r. 1968, takže měl být zbořen. Horní Police byla dříve také nazývána jako Mariánská Police. Založena byla v roce 1273 a za dobu své existence pamatuje bohatší časy a jistě větší slávu než dnes.

Socha Panny Marie

Původ poutního místa je opředen legendou, na niž poutníka upozorní mohutný pískovcový sloup s pozlacenou mariánskou sochou poblíž mostu. Na tomto místě vyplavila řeka Ploučnice dřevěnou sochu, kterou vesničané následně pietně umístili ve svém kostelíku. Místo nálezu dostalo památník v podobě jakési „dvojsochy“ Panny Marie (pískovcová kopie dřevěného nálezu). Tato socha se sepjatýma rukama má dvě tváře. Jednou se dívá na kostel a druhou vzhlíží přes řeku k zámku. Iniciály AMF na podstavci sousoší vypovídají o štědrosti a šlechtnosti zámecké paní a sponzorky kostela Anny Marie Františky, vévodkyně toskánské.

Originál milostné sochy najdeme v kostele na hlavním oltáři. Zde je skleněná vitrína, ve které si hoví 75 cm vysoká dřevěná soška Matky Boží „v očekávání“.

Za ta staletí má „nastřádaný“ bohatý šatník s velkým výběrem na každý svátek. Zvyk oblékat sochy známe i odjinud. Ovšem u tohoto typu vyobrazení Panny Marie šaty zároveň zakrývají ono tajemství, že „Maria počala dítě“. V minulosti skutečně umísťovali do prostoru břicha sochy figurku malého Ježíška. Dali ho za sklíčko, aby byl vidět. Tak názorně vyjadřovali to, co se my snažíme pochopit spíše v rovině duchovní a psychologické. V litoměřické diecézi najdeme podobný typ **Mater Gravida (Těhotné)** u sošky Panny Marie na Květnově.

Kostel a areál

Kostel zde stál již v předhusitské době. Chrám dal přestavět koncem sedmnáctého století do barokní podoby Julius František vévoda Sasko-Lauenburský. Protože ale ani obnovená mariánská svatyně nestačila přívalu zbožných poutníků, nechala jeho dcera Anna Marie Františka kostel v roce 1717 rozšířit. Pět let poté přibyla ještě nádherná zvonice a vzápětí i budova fary. Litoměřický stavitel italského původu **Giulio Broggio** vytvořil jedinečné, zdaleka viditelné panorama. Na stavbě se podílel i jeho neméně známý syn **Octavio**.

Do ambitu je vkomponováno sedm kaplí se štukovými ornamenty a je zde umístěn silný řetěz, který je zakončen masivními pouty. Podle zápisu ve farní kronice byl za třicetileté války Švédy zajat jistý poutník putující ze Zákup do Police. Byl odvečen do Úštěku

Dobový obraz Panny Marie Hornopolické * Procesí při hlavní pouti

Poutní areál navrhli slavní architekti Giulio a Octavio Broggio

a tam těmito řetězy přikován. V noci, když stráž usnuly, vymanil se z připoutání ke sloupu a i s řetězy uprchl do Police, kde mu teprve řetěz spadl. Tolik legenda, pravdou však je, že se na tomto poutním místě nejjeden kajicník zbavil jiných okovů – okovů hříchů.

Arciděkanství

Anna Marie Františka Sasko-Lauenburská (1672 – 1741), založila v předvečer svátku Navštívení Panny Marie, 1. července 1723, nadaci pro jednoho arciděkana a čtyři kaplany, a to na věčné časy, protože jeden farář a jeden kaplan na službu Bohu nemohou stačit. Tento výnos schválil 10. září 1723 litoměřický biskup Jan Adam hrabě Vratislav z Mitrovic. Šlechtična i dále usilovala o zvýšení prestiže poutního místa. Na její žádost papež Klement XII. udělil 6. července 1736 hornopolickému arciděkanu právo užívat při slavnostních bohoslužbách mitru a berlu.

Současnost

V Horní Polici působí arciděkan Mons. Josef Stejskal, kanovník katedrální kapituly u sv. Štěpána v Litoměřicích. Každou první sobotu je zde mariánská poutní bohoslužba, na kterou přijíždějí věřící z širokého okolí. Jste zváni. Hlavní pouť je 2. 7. nebo neděle po 2. 7.

připravil P. Miroslav Dvoulelý

Prorok DANIEL – moudrý vykladač snů

Podobně jako Josef Egyptský je též Daniel velikým vykladačem snů. Působí však samozřejmě ve zcela jiné době a prostředí, i když jeho situace se v lecčem shoduje s tou Josefovou. Oba jsou totiž nedobrovně na královském dvoře nepříteli, oba jsou častěji silně ohroženi kvůli své věrnosti víře v Hospodina. Daniel zcela výlučně vykládá prorocké sny panovníků či sny vlastní s rozhodujícím politickým dosahem. Kromě snů je Daniel též výjimečně obdarovaným vykladačem vidění. Krátce se nyní zaměříme na dva sny babylonského panovníka, jež měly prorocký charakter a zlomový vliv na celé království.

Nabukadnesarův sen o obrovské soše

Král ve snu prožívá vidění o veliké soše, která má jednotlivé části těla z různých materiálů: hlavu zlatou, ramena a paže stříbrné, břicho a boky měděné, stehna železná a nohy částečně železné, částečně hliněné. Vzezření sochy je strašlivé, nahání hrůzu. Vtom se z blízké skály odlomí neveliký kámen, který narazí na nestabilní nohy sochy a celý kolos se zhroutí, zbude jen hromada trosek, která se zanedlouho zcela rozplyne. Naopak z ničícího kamene vyrostne mohutná skála, která naplní celou zemi. Sen je tak působivý a živý, že král je přesvědčen o jeho hlubším prorockém významu. Nicméně mohutnost obrazů zcela otřese duševním světem krále, že propadne zmatku, tísní a úzkostem. Situaci řeší hrubým násilím: Pokud nebudou královští mudrci schopni nejen vyložit, ale i bez nápovědy reprodukovat králův sen, budou krutě zahubeni s celou rodinou a jejich obydlí budou zničena a stanou se veřejným hnojištěm. Nesplnitelnost králova požadavku objasnit sen, který jim není vyprávěn, je předem odsuzuje ke krutému údělu. Když jsou již likvidováni, je ohrožen i Daniel a jeho druhové, kteří se o celé záležitosti dozvídají později. Daniel se úpěnlivě modlí o zjevení snu Hospodinem, a tím též o záchranu života svého a svých přátel. Hospodin na jeho modlitbu odpovídá nejen zjevením celého králova snu, ale též důsledným výkladem. Obojí Daniel před králem

vyjeví a mnozí nevinní jsou zachráněni před krutou smrtí. Jednotlivé části sochy jsou střídající se říše starověkého Předního Orientu, přičemž zlatou hlavou je Babylónie a nestabilní nohy charakterizují makedonskou říši, která se po smrti Alexandra zmítala ve velikých zmatcích a bojích o následnictví trůnu. Ulomený kámen, který celou sochu zničí a nahradí mohutnou trvanlivou skálou, je symbol Mesiáše poslaného Hospodinem, který ovládne celou zemi a nahradí veškeré předcházející říše, po nichž zbude jen matná vzpomínka. Vidění ve snu tak míří k jednoznačné myšlence zdůraznění pomíjivosti vši lidské slávy a bohatství a naopak k trvalosti a vítězství zdánlivě bezvýznamné Boží přítomnosti ve světě a v dějinách. Nabukadnesar, jenž celé vidění prožil ve snu, je zde zástupcem této lidské slávy a bohatství, jež je bez Boha nesmírně křehké a pomíjivé, naopak Boží služebník Daniel je zde vzorem člověka, jenž zcela spoléhá jen na Hospodina s neotřesitelnou důvěrou, že i v krajním ohrožení má Bůh vše pevně ve svých všemohoucích a dobrotivých rukách. Král se zmítá ve zmatku, úzkostech a hrůze, ačkoli se považuje za nejmocnějšího člověka světa, Daniel naopak v ohrožení svého života zůstává klidný, rozvážný a plný důvěry ve svého zachraňujícího Boha.

Sen o skáceném stromu

Druhý Nabukadnesarův sen je podobného ražení. Král ve snu vidí mohutný strom, který poskytuje útočiště mnohým živočichům. Stále se rozrůstá a téměř svou velikostí dosahuje do samého nebe. Tehdy sestupuje z nebeského světa posel, který nařizuje strom porazit, ale ponechat pařez, v němž přetrvá zárodek života celého stromu. Sedm let zůstane strom pouhým pařezem, jehož „srdce“ bude

proměněno ze srdce lidského v srdce zvířecí. Opět jediné Daniel je schopen na základě Boží pomoci sen vyložit. Mohutným stromem je král, který ve své pýše míří až k uchvácení nebeské slávy. Jeho pýcha bude brzy potrestána sedmi lety pomnutí smyslů, během nichž bude žít v přírodě jako zvíře a zcela ztratí lidský rozum a schopnost

se svobodně rozhodovat. Symbolika snu je opět nabíledni: Králova pýcha předchází jeho pokořujícímu pádu a jeho touha po bohorovné moci se promění v naprostou bezmoc nerozumného zvířete. Celý příběh patrně čerpá z pomlouvačných legend o posledním babylonském králi Nabonidovi, který asi na sedm let odešel z Babylónu do Arábie, aby se zde věnoval své náboženské víře v měsíčního boha Sína a zároveň aby získal spojence proti

svým nepřátelům Médům. Babylónští kněží Mardukovi to samozřejmě nelíbě nesli a svého krále označili za neschopného a bláznivého rouhače. V biblickém přeznačení nabývá celý příběh nového významu a apeluje na lidskou pokoru a poslušnost před Bohem.

Co je společným jmenovatelem obou snů, chceme-li je chápat jako poučné pro všechny lidi? Samozřejmě na prvním místě tyto sny zvěstují nestálost a pomíjivost lidské slávy a bohatství a zároveň ilustrují prastaré pořekadlo: „Pýcha předchází pád“. Ale mohou pro nás být i psychologickým poučením. Každý sen, který hlouběji ovlivní náš cit a náladu, potřebuje svůj výklad a pochopení. Bez toho může v hloubkách naší duše zůstat zmatek a temnota. A právě pro výklad významných snů potřebuje člověk moudrost a pokoru tváří v tvář ne vždy příjemnému sebepoznání. A pravdivé sebepoznání významným způsobem přibližuje k Bohu.

Bernini: Daniel a lev